

(א) מעשה ברכת המזון שהי' בחסיד א' לפני הרב הגאון המקובל לקי קדוש יאמר לו מר' מאיר מרגליות זצ"ל אבד"ק לבוב יאמר לו מו"ה [מורנו ורבנו הרב] מאיר מרגליות זצ"ל [זכר צדיק לברכה] אבד"ק [אב בית דין קהילת] לבוב בעהמח"ס [בעל המחבר ספר] מאיר נתיבים.

הנה חסיד אחד מתלמידיו שהי' מתנהג בחסידות וביראת ה' כל הימים ועושה צדקה כפי כחו והי' לו צער גדול שלא הי' זוכה לגדל בניו שכל הבנים הנולדים לו לא ישמח בהם וימותו בקטנותם ר"ל ומאד גדל צעריו ע"ז ולא הניח דבר רפואות וסגולות וקמיעות שלא עשה ולא הועיל לו כלום. יום אחד הי' נוסע לרבו הקדוש רבינו בעל מאיר נתיבים זצ"ל והסתכל בו הרב ויראהו סר וזעף שאל לו הרב למה פניך זועפות? וענה החסיד וא"ל אדוני מורי ורבי מה אענה ומה אומר? ניר"ל צרתי ומזלי הרע מה שלא אירע לבן גילי שידוע לפני אדמו"ר שכל הבנים שילדה לי אשתי לא ישינו להיות חיים שמונה ימים שלימים והם מתים ולא ידעתי מה לעשות לא אוכל עוד לסבול הצער הגדול אשר יקרה לי. והיום באתי לפני אדמו"ר להתחנן לפני השי"ת להתפלל עלי ויתן לי איזה תרופה ועצה טובה כדי שיחיו בני ויוציא זאת הראגה מלבי באותו שעה שאל לו הרב מה מעשיך והנהגתיך בזה העולם וסיפר לו כל מעשיו וענייניו והנהגתו בעבודת השי"ת ומצותיו כל הימים. וראה הרב איך דרכיו מתוקנים ביראת ה' והכל לש"ש. ונשאר הרב בהול במחשבתו לידע מה הוא הגורם לתחסידי הנ"ל העונש הזה:

ואחר עבר זמן כמו שעה אחת והוא יושב בדומם במחשבותיו הטורפים לבא אל האמת על מה זה ולמה באו לתחסידי מקרים כאלה. וגם אותו החסיד יושב כנגדו באימה וביראה ומצפה ומחכה לתשובה. ובתוך כך שאל הרב לתחסידי הנ"ל תדיעני כיצד הנהגתך בשעת אכילתך ובשעת ברכת המזון ענה האיש וא"ל

וזעף. שאל לו הרב: "למה פניך זועפות?" וענה החסיד וא"ל [ואמר לו]: "אדוני, מורי ורבי, מה אענה ומה אומר גודל צרתי ומזלי הרע מה שלא אירע לבן גילי שידוע לפני אדמו"ר [אדוני מורי ורבי] ששכל הבנים שילדה לי אשתי לא ישיגו להיות חיים שמונה ימים שלימים והם מתים, ולא ידעתי מה לעשות. לא אוכל עוד לסבול הצער הגדול אשר יקרה לי. והיום באתי לפני אדמו"ר [אדוני מורי ורבי] להתחנן לפני השי"ת [השם יתברך] להתפלל עלי ויתן לי איזה תרופה ועצה טובה כדי שיחיו בני ויוציא זאת הדאגה מלבי." באותו שעה שאל לו הרב: "מה מעשיך והנהגותיך בזה העולם?" וסיפר לו כל מעשיו וענייניו והנהגתו בעבודת [צ"ל: בעבודת] השי"ת [השם יתברך] ומצותיו כל הימים. וראה הרב איך דרכיו מתוקנים ביראת ה' והכל לש"ש [לשם שמים]. ונשאר הרב בהול במחשבתו לידע מה הוא הגורם לתחסידי הנ"ל העונש הזה:

ואחר עבר זמן כמו שעה אחת והוא יושב בדומם במחשבותיו הטורפים לבא אל האמת על מה זה ולמה באו לתחסידי מקרים כאלה. וגם אותו החסיד יושב כנגדו באימה וביראה ומצפה ומחכה לתשובה. ובתוך כך שאל הרב לתחסידי הנ"ל: "תודיעני כיצד הנהגתך בשעת אכילתך ובשעת ברכת המזון." ענה האיש וא"ל [ואמר לו]:

"תדע אשר איזה פעמים בימי הקיץ שאני נכנס לבית עיף ויגע, מרוב חמימות אני פושט בגדי העליונים כדי להתקרר מעט ובין כך יבא עת האוכל ביום או בלילה. ואני יושב לאכול כך בבגדי התחתונים לבד בלתי המלבושים העליונים, היינו הבגד העליון אשר אלך החוצה. וכשאגמר סעודתי אני מברך ברכת המזון בזה האופן." באותו שעה א"ל [אמר לו] הרב: "אכן נודע הדבר שזה סיבת מיתת בניך. ובכן, אם תשמע לעצתי, תקבל עליך שמהיום והלאה לא תוסיף עוד לעשות כזאת ולעולם הזהר כשתשב על שולחןך ללבוש כל בגדיך ותברך ברהמ"ז [ברכת המזון] מעוטף בבגדיך באימה וביראה: זה השלחן אשר לפני ד'. ואני ערב לך שמהיום והלאה תזכה שיחיו בניך הנולדים לך ותשמח בהם." וכן הי', שקבל עליו לעשות

תדע אשר איזה פעמים בימי הקיץ שאני נכנס לבית עיף ויגע מרוב חמימות אני פושט בגדי העליונים כדי להתקרר מעט ובין כך יבא עת האוכל ביום או בלילה. ואני יושב לאכול כך בבגדי התחתונים לבד בלתי המלבושים העליונים היינו הבגד העליון אשר אלך החוצה וכשאגמר סעודתי אני מברך ברכת המזון בזה האופן. באותו שעה א"ל הרב אכן נודע הדבר שזה סיבת מיתת בניך ובכן אם תשמע לעצתי תקבל עליך שמהיום והלאה לא תוסיף עוד לעשות כזאת ולעולם הזהר כשתשב על שולחןך ללבוש כל בגדיך ותברך ברהמ"ז מעוטף בבגדיך באימה וביראה זה השלחן אשר לפני ד'. ואני ערב לך שמהיום והלאה תזכה שיחיו בניך הנולדים לך ותשמח בהם. וכן הי' שקבל עליו לעשות כמו שצוהו הרב וכן הי' וזכהו השי"ת לבנים זכרים חיים וקיימים ונרדם בכ"ט וראה דור ישרים יבורך ע"כ המעשה:

המורם מזה המעשה כמה חמור עון המברך בלא עיטוף בגדיו אלא ערום וער"י כמו שיושב לצחק בקוביא. וארכבותיו דא דא נקשן רוכבות זו על זו ומברך בלי כונה כמצות אנשים מלומדה בהרגל פיו דוקא מבלי יבחין מה שמוציא מפיו. אוי לה לאותה בושא מה יענה לפני שוכן רומה שבעת אוכלו יושב כלביא למרוף טרף למלא בטנו ולא יתן אל לבו מי הוא הזן אותו להטריפו לחם חוקו כדי לברכו ולהודות לו על גמולו הטוב שאלמלא שפעת מדי הטוב אין ביד האדם להרויח אפי' כחוט השערה ולא עוד אלא כי ענש יענש והוא לא ידע כי בנפשו הוא ובאים לו חולאים דעים או מיתת בנים או עניות ר"ל והכל הוא מטיל אותו במקרה וכמו שראינו בהאיש הזה שהי' שלם ביראת ה' שלא נמצא בו אלא מעות זה שלא במתכוין ונענש במיתת בנים ר"ל. וכשתיקן מעותיו ה' רחם עליו ומלא רצונו וזכה לבנים לחיים כן יזכנו האל להיות יראתו תמיד על פנינו בכל עת ובכל רגע בשכבינו ובקומינו אמר כ"ר:

כמו שצוהו הרב וכן הי', וזכהו השי"ת [השם יתברך] לבנים זכרים חיים וקיימים וגדלם בכ"ט [בכי טוב] וראה דור ישרים יבורך. ע"כ [עד כאן] המעשה:

המורם מזה המעשה כמה חמור עון המברך בלא עיטוף בגדיו אלא ערום וער"י כמו שיושב לצחק בקוביא. וארכבותיו דא דא נקשן [וברכיו זו לזו נוקשות] רוכבות זו על זו, ומברך בלי כונה כמצות אנשים מלומדה בהרגל פיו דוקא מבלי יבחין מה שמוציא מפיו. אוי לה לאותה בושא. מה יענה לפני שוכן רומה שבעת אוכלו יושב כלביא לטרף טרף למלא בטנו ולא יתן אל לבו מי הוא הזן אותו להטריפו לחם חוקו כדי לברכו ולהודות לו על גמולו הטוב, שאלמלא שפעת מדי הטוב, אין ביד האדם להרויח אפי' [אפילו] כחוט השערה. ולא עוד אלא כי ענש יענש והוא לא ידע כי בנפשו הוא ובאים לו חולאים רעים או מיתת בנים או עניות ר"ל [רחמנא לצלן], והכל הוא מטיל אותו במקרה. וכמו שראינו בהאיש הזה שהי' שלם ביראת ה' שלא נמצא בו אלא מעות זה שלא במתכוין ונענש במיתת בנים ר"ל [רחמנא לצלן]. וכשתיקן מעותיו ה' רחם עליו ומלא רצונו, וזכה לבנים לחיים. כן יזכנו האל להיות יראתו תמיד על פנינו בכל עת ובכל רגע בשכבינו ובקומינו אמר כ"ר [כן יהי רצון]: